

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

a D. L. Fürthovi ze Sušice učiněné ze strany městské obce sušické místa dáti se nemůže.

Důvody:

1. Schází obou podmínek v § 37 ob. zř. uvedených.
2. Pachatelé se vynalezli a jsou povinni k náhradě.
3. Nemohou-li pachatelové poskytovat náhradu, nemůže přece obec sušická za ně ručiti, an se obec vše- možně k zamezení škod přičinila.

4. Celému příběhu, kterak se zčista jasna udál, nestačila ani státní moc. Naskytlá se tu zvláštní politická případnost, tak zvaná „vis maior“.

5. Škody na majetku žadatelů teprv tehda se udály, když se bylo prve do lidu marně střílelo. Když okresní úřad viděl, že nelze zabránovati shluknutí, mělo se aspoň všeho střílení nechat.

6. Bývalá národní obrana se roku 1850 zrušila, zbraň se pobrala, znovuvytvoření sboru ostrostřeleckého se nepovolilo, branná moc státní byla nedostatečná, a rozmnožení četnictva v okrese sušickém se slavný c. k. okresní úřad již loňského roku marně u c. k. vlády dovolával, na tom všem ale jest obec sušická nevinná.

7. Ještě před sušickými událostmi vzal již slavný sněm království českého v úvalu, jak a kterak zamezovat tuláctví v celé zemi se šířícímu a projevoval vysoké vládě přání nutné, aby vláda platných prostředků proti tomu se chopila. Jednotlivá obec nemůže tehdy za všeobecné zlo a není tím obec sušická vinna, když se v jejím obvodu v den výročního trhu těch tuláků a hlavně cizé lůzy tolik vyskytlo.

8. Ani c. k. soudy, ani c. k. politické úřady nenašly posud příčinu, aby byly proti obci sušické po zákonu zakročily, totiž aby byli obecní zastupitelstvo sušické rozpustili, anebo vykonávání policie místní jí odejmuli. Tím jest platně uznáno, že obec své povinnosti dostála a v ničemž se neprovinila.

Výsledek sporu byl, že obec sušická byla osvobozena.

O zdejších židech napsal r. 1868 JUDr. A. J. Gabriel ve svém díle: „Královské město Sušice a její okolí“ toto: Dílem založení továrny od Bernarda Fürtha, dílem, a to sice hlavně časovými poměry a od r. 1848

následkem politického oprávnění rozmnožili se židé v Sušici a od r. 1850 vstoupili též mnozí z nich v předří společenského života a brali podílu takřka na všem, čehož si vzdělanější a zámožnější třída obyvatelstva všímá. Měšťanstvo žilo s nimi svorně a může se říci, že přátelský ten poměr trval až do 12. března 1866. Od toho nešťastného pro S. dne — Bůh ví jakým, ale zajisté cizím vlivem, — se ovšem poměry ty, k našemu politování změnily. Dá se ale očekávati, že se brzo opět dřívější harmonie do S. navrátí. Bylo by ale především k přání, aby sobě Israelité zdejší mimo národu Českého, jakož i řeči jeho více si všímali, nežli Tageshote, jiných a to domácích listů — povšimli a národu českého, jakož i řeči jeho více si všímali, nežli se to bohužel posud děje.

R. 1881 dne 25. května byly lepeny po mostě cedulky: Zabte židy, tlučte okna. K zamezení výtržností byly zdvojnásobeny noční hlídky. Tehdy totiž blbý Jiří Kůda vyprávěl, že bude zase kočičina, že židy pobijí a služky u nich také. Služky z toho nadělaly klepy, byly proto povolány na purkmistrovský úřad, kde doznaly, že vše to je klep. Po napomenutí byly propuštěny. Hejtmanství přece se obávalo výtržností o výročním trhu 7. června 1881 a stáhlo do S. četníky. Městský úřad zesílil policejní stráž 20 vojenskými vysloužilci, 22 členy tělocvično-hasičské jednoty „Sokol“. V noci z 6. na 7. června konalo noční hlídku 14 hasičů.

Dne 26. dubna 1895 v noci vyražena byla okna knihvedoucím Mořici Schwarzovi a kantoru Gersonu Samueli jinochy, již z tělocvičny se domů vraceli. Byli odsouzeni soudem k pokutě 2 zl. 50 kr.

Dne 15. dubna 1902 oznámil ústně policejní revisor okresnímu hejtmanství, že po městě rozšiřuje se zpráva, jako by z 12. na 13. dubna služce u Bedřicha Fürtha, spolumajitele koželužny, bylo na ruce poškozeno, což se přivádí v souvislost, jako by židé k příštím svátkům potřebovali křesťanské krve k jakémusi výkonu. Pověst se utvrzovala tím, že ono děvče ihned službu opustilo a domů do Žihobec se odebralo. Podle prohlášení MUDra J. Skály, který děvče prohlížel, bylo poranění na ruce nepatrné, povstale asi vlastním škrábnutím.